Ах, Толлер Кренстон, чорний принце льоду! —
ти, що знімаєш зорі на льоту,
ти, що віддав знання за насолоду
своїх імпровізацій на льоду, —

художник, маг, чаклун і характерник,
дивак, невдаха, демон, дилетант! —
не конкурент нікому, не суперник,
ти, що творив не те, не так, не там, —

ти, чий тріумф не був на п'єдесталі,
ти, що стрибків не виконав як слід, —
на чемпіонів сипались медалі,
на тебе квіти сипались на лід!